

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. 6. 2024 v Plzni v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE]

takto:

Odvolání Okresního státního zástupce v Rokycanech proti rozsudku Okresního soudu v Rokycanech ze dne 8. 3. 2024, č. j. 1 T 22/2023 – 909, se jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Rokycanech byl obžalovaný [REDAKCE] zproštěn podle § 226 písm. c) tr. řádu obžaloby Okresního státního zastupitelství v Rokycanech ze dne 18. 5. 2023, sp. zn. ZT 11/2022, podle které

1. obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE] po předchozí domluvě se záměrem nezaplatit za ubytování s tím, že vzniklé závazky následně převezme obžalovaný [REDAKCE] který však nedisponoval žádnými finančními prostředky ani majetkem, a který tak nemohl převzatému závazku dostát, podle pokynů obžalovaného [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] objednal jménem [REDAKCE] a jeho IČO: [REDAKCE] pro sebe, obžalovaného [REDAKCE] a další spolupracovníky, kteří pracovali na zakázce pro obžalovaného [REDAKCE] ubytování v ubytovacím zařízení [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], kde se dne 1. 10. 2020 v blíže nezjištěné době ubytovali a následně toto ubytovací zařízení dne 31. 10. 2020 v blíže nezjištěném čase opustili, aniž by do současné doby zaplatili za ubytování a stravu, která jim byla v průběhu ubytování poskytována, přičemž následně dne 4. 11. 2020 obžalovaný [REDAKCE] pod příslibem odměny v podobě finanční hotovosti ve výši 10 000 Kč či poskytnutí mobilního telefonu ze strany obžalované [REDAKCE] převzal za obžalovaného [REDAKCE] na svou osobu a IČO: [REDAKCE] veškeré závazky související s ubytováním v těchto ubytovacích zařízeních, což potvrdil poškozené na vystavených fakturách, čímž způsobili poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] škodu v celkové výši nejméně 196.318 Kč,

2. obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE] po předchozí domluvě se záměrem nezaplatit za ubytování, podle pokynů obžalovaného [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] objednal jménem [REDAKCE] a jeho IČO: [REDAKCE] pro sebe a další spolupracovníky, kteří pracovali na zakázce pro obžalovaného [REDAKCE] ubytování v ubytovacím zařízení [REDAKCE] okres [REDAKCE] kde se dne 7. 10. 2020 v blíže nezjištěném čase v odpoledních hodinách ubytovali a následně dne 27. 10. 2020 v blíže nezjištěném čase toto ubytování opustili, aniž by za něj do současné doby zaplatili, čímž způsobili poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE], škodu v celkové výši nejméně 57.250 Kč,

3. obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE] po předchozí domluvě se záměrem nezaplatit za ubytování a poté, co byla mezi obžalovaným [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] uzavřena ústní dohoda, že obžalovaný [REDAKCE] pod příslibem odměny v podobě finanční hotovosti ve výši 10.000 Kč či poskytnutí mobilního telefonu ze strany [REDAKCE] převezme na svou osobu a IČO: [REDAKCE] veškeré závazky související s ubytováním v ubytovacích zařízeních, kterým však nemohl dostát, neboť nedisponoval žádnými finančními prostředky ani majetkem, podle pokynů obžalovaného [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] objednal pro sebe, obžalovaného [REDAKCE] a další spolupracovníky, kteří pracovali na zakázce pro obžalovaného [REDAKCE] ubytování v ubytovacím zařízení na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE] kde se dne 27. 10. 2020 v blíže nezjištěném čase ubytovali a následně dne 9. 11. 2020 v blíže nezjištěném čase toto ubytování opustili, aniž by za něj do současné doby zaplatili, přičemž vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] přestože nedisponoval žádnými finančními prostředky ani majetkem, na sebe převzal veškeré závazky související s ubytováním v ubytovacích zařízeních, byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

faktura za toto ubytování vystavena na jeho osobu a IČO, čímž poškozenému ■■■■■ ■■■■■ narozenému ■■■■■, způsobili škodu ve výši nejméně 28.600 Kč.

2. Obžalovaný ■■■■■ měl popsáním jednáním spáchat přečin účastenství ve formě organizátorství přečinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Obžaloby byl obž. ■■■■■ zproštěn proto, že nebylo prokázáno, že žalované skutky spáchal právě tento obžalovaný.
3. Tímtež rozsudkem byli obžalovaní ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ uznáni vinnými spáchání pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a to obž. ■■■■■ za jednání popsané v bodě ad 1., 2. a 3. podané obžaloby a obž. ■■■■■ za jednání popsané v bodě ad 1. a 3. podané obžaloby. U těchto dvou obžalovaných již rozsudek nabyl právní moci. V případě obž. ■■■■■ podala státní zástupkyně odvolání proti zprošťujícímu výroku v neprospěch obžalovaného.
4. Státní zástupkyně nesouhlasí se závěry okresního soudu o tom, že nebylo prokázáno, že by se žalovaného skutku dopustil i obž. ■■■■■ Podle státní zástupkyně okresní soud provedl v úvahu přicházející důkazy, avšak tyto hodnotil izolovaně a nikoliv v souhrnu. Provedené důkazy nehodnotil ve vzájemných souvislostech. Obžalovaný ■■■■■ je usvědčován výpověďmi obž. ■■■■■ i ■■■■■ a výpověďmi svědkyň ■■■■■ a ■■■■■ které s obž. ■■■■■ řešily dluh za ubytování. Obžalovaný si nechal zaslat faktury za ubytování a slíbil nápravu. Pokud okresní soud považoval výpověď obž. ■■■■■ za věrohodnou, měl přihlídnout i k té části výpovědi, kde se vyjadřuje k obž. ■■■■■ a uvádí, že první zálohu na obdobné akci dostal právě od obž. ■■■■■ Peníze mu pak sliboval jak obž. ■■■■■ tak i obž. ■■■■■ Z výpovědi obž. ■■■■■ také vyplývá, že o převzetí závazku za odměnu mu poprvé řekl obž. ■■■■■ Obž. ■■■■■ je dále usvědčován doloženou vzájemnou komunikací s obž. ■■■■■ Zde spolu opakovaně řeší ubytování, ceny, data, počty osob. Obž. ■■■■■ dává obž. ■■■■■ příkaz ke sjednání ubytování. Pokud by si měl ubytování řešit sám obž. ■■■■■ není zřejmé, proč by se v tomto obž. ■■■■■ angažoval a proč by obž. ■■■■■ chtěl po ■■■■■ schválení objednávky. Společně také řeší problémy s hrazením záloh za ubytování, problémy s poškozením vybavení ubytování i evidenci a počty odpracovaných hodin pracovníků. Společně řeší i převzetí závazku za ubytování obž. ■■■■■ Je tedy zřejmé, že se na žalovaném jednání podílel i obž. ■■■■■ nejméně v části spočívající v domluvě na převzetí neuhrazených závazků za poskytnuté služby obžalovaným ■■■■■
5. Krajský soud na podkladě podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonost a odůvodněnost výroku rozsudku napadeného odvoláním i správnost řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo a dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné. Řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, proběhlo v souladu s trestním řádem a není zatíženo žádnými procesními vadami, které by měly vliv na výrok soudu o zproštění obž. ■■■■■ podané obžaloby. Okresní soud v řízení provedl až na drobnou výjimku níže uvedenou úplné dokazování a provedené důkazy následně také hodnotil. Vyložil, kterému z provedených důkazů uvěřil, kterému nikoliv a popsal z jakých důvodů. Hodnocení provedených důkazů je ve výlučné kompetenci soudu prvního stupně. Takový postup je výsledkem respektování zásady bezprostřednosti a ústnosti a odvolací soud proto nemůže do hodnocení důkazů, které bylo provedeno soudem prvního stupně, zásadně zasahovat, ledaže by zjistil, že některé podstatné důkazy nalézací soud nehodnotil nebo že jeho hodnocení důkazů je nelogické a vnitřně rozporné. Nelogičnost nebo rozpornost v hodnocení důkazů okresním soudem krajský soud neshledal. Nicméně určité nedostatky ve formě opomenutí některých skutečností, které měly a mohly být okresním soudem zapojeny do hodnocení důkazů, zjištěny byly. V tomto směru lze přisvědčit i některým argumentům v podaném odvolání. Uvedené však nemělo vliv na správnost závěrů

okresního soudu ohledně uznání viny obž. ██████ a obž. ██████ a ohledně zproštění podané obžaloby obž. ██████

6. Především je třeba poukázat na to, že z odůvodnění napadeného rozsudku vůbec nevyplývá, na podkladě čeho (tedy jakých důkazů) dospěl okresní soud k závěru, že mezi obžalovanými existovala předchozí domluva o záměru nezaplatit za ubytování anebo předchozí domluva o tom, že závazky vzniklé z ubytování na sebe vezme obž. ██████ Ze skutkové věty výroku ad 1) a 3) vyplývá, že obžalovaní (včetně obž. ██████) měli zajišťovat ubytování s vědomím, že za ubytování nezaplatí a že následně z toho vzniklé závazky na sebe převezme obž. ██████ V případě bodu ad 2) zase z výroku soudu plyne, že obž. ██████ zajistil ubytování již se záměrem za ubytování nezaplatit. Podle obžaloby v tomto případě měl obž. ██████ jednat na pokyn obž. ██████ a po předchozí domluvě s ním (zahrnující i to, že za ubytování nezaplatí). Podle krajského soudu však nelze na podkladě žádného důkazu (a to ani výpovědí obžalovaných) dovodit, že by takovéto domluvy mezi obžalovanými byly. Záměr obžalovaných nezaplatit za objednané ubytování již v době, kdy ubytování objednávali, neplyne ani z doložené komunikace mezi obž. ██████ a obž. ██████ K převzetí závazků vzniklých z ubytování obžalovaným ██████ došlo až v průběhu doby (v případě bodu ad 1. výroku), kdy již vznikla povinnost uhradit poskytnuté služby a šlo tak o reakci na vzniklou situaci, nikoliv o něco, co bylo domluveno před tím, od počátku a s čím by se počítalo již v době, kdy ubytování bylo domlouváno. V tomto směru všichni tři obžalovaní vypovídali obdobně a potvrzuje to také doložená komunikace mezi obž. ██████ a obž. ██████ Krajský soud proto nepovažuje tyto závěry okresního soudu za správné a odůvodněné.
7. Nicméně právě popsaný nedostatek neměl vliv na správnost rozhodnutí soudu o vině obž. ██████ a obž. ██████ a ani na správnost zprošťujícího výroku u obž. ██████ V případě skutku ad 1) výroku rozsudku totiž lze připustit jako správný závěr, že obž. ██████ mohl mít úmysl (zpočátku alespoň ve formě srozumění, že se tak stane nebo ve formě lhostejnosti k tomu, zda bude schopen ubytování uhradit) neuhradit jím objednané ubytování, neboť jednak se při objednání ubytování nedržel podmínek sjednaných s obž. ██████ a jednak musel vzhledem ke své situaci předpokládat, že jen stěží bude mít finanční prostředky na úhradu ubytování v jím sjednané ceně (i proto, že objednal také teplou stravu pro ubytované). V okamžiku, kdy došlo k převádění závazku vzniklého neuhrazením poskytnutých služeb na obž. ██████ pak již obž. ██████ bezpečně věděl, že tento postup poškodí věřitele (ubytovací zařízení), neboť mu bylo jasné, že obž. ██████ nemá a nebude mít prostředky k úhradě neproplacených faktur. Zajištění převzetí závazku bylo vedeno čistě úmyslem zbavit se povinnosti uhradit dluh s tím, že poškozený se ničeho nedomůže a odpovědnost půjde za jinou osobou. V případě obž. ██████ tomuto při přebírání závazku bylo také zřejmé, že nemá prostředky k jeho úhradě a neměl ani důvod předpokládat (a to i s ohledem na výši dluhu), že takové prostředky někdy mít bude a tedy věděl, že dluh poškozenému neuhradí. Oba tito obžalovaní tedy uváděli poškozeného v omyl o tom, že uhradí platbu za poskytnuté služby.
8. V případě skutku pod bodem ad 2) výroku jednal obž. ██████ od začátku jednoznačně s vědomím, že nic za využití služby hradit nebude. Jednal totiž od počátku v rozporu s potřebami sjednané zakázky i domluvou s obž. ██████ V tomto případě obž. ██████ ubytoval v penzionu celou svoji rodinu, a jak sám uváděl, již v tuto dobu (kdy ubytování objednal) věděl, že bude problém s placením. V případě skutku pod bodem ad 3) výroku jednali obž. ██████ a ██████ od počátku v tom úmyslu, že nezaplatí za poskytnuté služby. Zde obž. ██████ vystupoval jako ██████ společnosti a hned na počátku obžalovaní předložili k fakturaci údaje obž. ██████ a jeho nově otevřené živnosti. Oba věděli, že již před tím neuhradili předchozí ubytování, žádný z nich neměl prostředky a obž. ██████ dokonce předložil údaje k tomu, aby na něj byla vystavena faktura i přesto, že věděl, že k jejímu uhrazení peníze nemá a mít nebude.

9. Shora shrnuté skutečnosti tedy vedou k závěru, že i přesto, že nebyla prokázána část jednání ve formě předchozích domluv obžalovaných (zejména s obž. ██████████ tak, jak to popsal okresní soud, stále lze dospět k závěru, že obž. ██████████ a ██████████ v soudem popsaném jednání (resp. v jeho zbývající soudem popsané části) rozhodně znaky trestného činu podvodu naplnili, včetně výše způsobené škody.
10. V případě obž. ██████████ okresní soud popsal, proč dospěl k závěru o tom, že se na trestné činnosti nepodílel a tedy ji nespáchal. Jeho úvahy a argumenty, hodnocení jsou v tomto logické a přesvědčivé. Nicméně okresní soud v rámci tohoto hodnocení některé skutečnosti nehodnotil či je hodnotil nedostatečně, avšak nemělo to vliv na výsledný závěr ohledně zproštění obž. ██████████ podané obžaloby. Hodnocení ze strany okresního soudu bylo možno krajským soudem zpřesnit i argumentačně doplnit. Toto doplněné hodnocení, nově zahrnující i krajským soudem provedené důkazy ve formě provedení výpovědí svědkyň ██████████ ██████████ z přípravného řízení (které okresní soud neprováděl), samo o sobě a tím méně ve spojení s hodnocením okresního soudu, jen potvrdilo závěry okresního soudu ve vztahu k obž. ██████████ Zároveň tímto doplněním hodnocení provedených důkazů je reagováno na výtky a námitky v podaném odvolání.
11. Výpovědi obž. ██████████ doplněnou o zprávy společnosti Z ██████████, a. s., bylo prokázáno, že obž. ██████████ získal zakázku v souvislosti s rekonstrukcí dálnice D ██████████. Za účelem splnění této zakázky si obž. ██████████ sjednal obž. ██████████ jenž v tomto směru spolupracoval s obž. ██████████. Takto společně již řešili předchozí zakázky podobného typu. Uvedené vyplývá z výpovědí všech tří obžalovaných. Z výpovědí obžalovaných také plyne, že obž. ██████████ měl zajistit faktické splnění pracovních úkolů zakázky za finanční odměnu od obž. ██████████ a že obž. ██████████ kromě odměny obž. ██████████ měl poskytnout i finanční prostředky na realizaci zakázky (tedy na platby pracovníkům a platby na ubytování a cesty pracovníků). Uvedené rozdělení vyplývá i z komunikace obž. ██████████ a obž. ██████████ jak obecně, tak i zcela konkrétně (např. dne 6. 10. 2020 si kompetence v tomto směru ujasňují zcela jasně). Toto rozdělení a vymezení rolí logicky vysvětluje zájem a osobní angažovanost obž. ██████████ na tom, aby se akce podařila a tedy, aby obž. ██████████ sehnal dostatek pracovníků a zajistil faktické zhotovení zakázky. V opačném případě by obž. ██████████ nedostal zapláceno od společnosti Z ██████████, a. s. Je proto logické a přesvědčivé i tvrzení obž. ██████████ že byl v tomto směru maximálně nápomocen obž. ██████████ nejméně i tím, že s ním řešil odvoz pracovníků, jejich ubytování i hledání dalších pracovníků k tomu, aby se zadaný úkol podařilo splnit. Obž. ██████████ takto vysvětloval obsah své komunikace s obž. ██████████. Stejně jako okresní soud i krajský soud má za to, že obsah této komunikace nijak nevyvrací obhajobu obž. ██████████ ba naopak, zcela odpovídá situaci a hlavnímu zájmu obž. ██████████ jímž bylo to, aby obž. ██████████ s dojednanými pracovníky fakticky a fyzicky splnil zakázku, za níž byl odpovědný obž. ██████████.
12. Ke splnění zakázky bylo třeba sehnat dostatek pracovníků a zároveň zajistit jejich ubytování v blízkosti stavby, a to včetně výplaty odměn těmto pracovníkům a úhrady jejich ubytování. Bez uvedeného by zakázka obž. ██████████ nebyla splněna. Oba obžalovaní proto v této souvislosti museli vést jednání a komunikovat spolu. Z obsahu komunikace toto také vyplývá. Ve vztahu k ubytování pracovníků je komunikace také jasná, a to především u ubytování v ██████████ (bod ad 1) rozsudku). Ubytovat pracovníky bylo nezbytné, a pokud obž. ██████████ dával obž. ██████████ pokyn, aby takové ubytování našel a zajistil, je takový postup zcela oprávněný tím spíše, pokud právě obž. ██████████ měl obž. ██████████ poskytovat prostředky, z nichž měl obž. ██████████ vyplácet jak pracovníky, tak hradit ubytování. Z komunikace je také zřejmé, že obžalovaní měli problém sehnat dostatečný počet pracovníků, udržet je a mít je k dispozici v konkrétní den, místě a čase. S tím souvisela i komunikace ohledně jejich vyplácení, ale i zajišťování ubytování (od kdy, kde, pro kolik osob). Pakliže zhotovení zakázky bylo v zájmu obž. ██████████ a ten

zároveň obž. ██████ poskytoval prostředky na výplaty i na hrazení záloh na ubytování, vysvětluje se tím angažovanost obž. ██████ kterou namítala státní zástupkyně.

13. Pokud jde o konkrétní jednání obž. ██████ tak je třeba uvést, že ve všech třech případech ubytování objednával a zajišťoval obž. ██████ V případě ubytování v bodě ad 1) to bylo po domluvě s obž. ██████ v případě ubytování pod bodem ad 2) to bylo s vědomím obž. ██████ V případě skutku pod bodem ad 3) nebyl k dispozici důkaz prokazující jakékoli zapojení a vědomost obž. ██████ o tom, že si obž. ██████ a ██████ zajišťují další ubytování na další dobu a na dalším místě.
14. V případě skutku pod bodem ad 1) výroku rozsudku plyne z obsahu doložené komunikace mezi obž. ██████ a obž. ██████ že obž. ██████ projevil nesouhlas s tím, aby pracovníci byli ubytováni v tomto penzionu (který našel obž. ██████ právě proto, že zde byly příliš vysoké ceny (400 Kč na osobu). Jasně se v tomto směru obž. ██████ vymezil a žádal, aby obž. ██████ našel něco levnějšího. Obž. ██████ však obž. ██████ ujistoval, že obž. ██████ na toto ubytování bude hradit (poměrně běžných) 100 až 150 Kč na osobu a „kluci“ si doplatí zbytek. Variantu, že na toto ubytování poskytne obž. ██████ pouze část ceny a ubytování si sami budou platit zbytek ze svého, si vzájemně odsouhlasili. Obž. ██████ tedy věděl o tom, že obž. ██████ uvedené ubytování zajistí a zajistil – ostatně odpovídá to i navazující komunikaci, kdy řeší, kdo z nich objednávku zašle na email penzionu. Ovšem jejich dohoda byla jiná, než jak nakonec obž. ██████ ubytování objednal. Proto i vědomost a očekávání obž. ██████ měly jiný obsah. Rozhodně nelze dovést, že by oba obžalovaní byli domluveni a vzájemně srozuměni na tom, že ubytování v ceně 400 Kč za osobu a další prostředky za stravu (což ani podle obžalovaných nebylo běžné) bude hradit obž. ██████ Obž. ██████ počítal s běžnou cenou a bylo tedy čistě věcí obž. ██████ jak si uspořádá své věci tak, aby dostal domluvě v tom směru, že větší část ceny ubytování (včetně stravy) uhradí on ze svých prostředků za jím sjednané dělníky nebo zařídí, aby si to uhradili ubytování pracovníci sami.
15. V tomto směru právě zde lze již sledovat srozumění obž. ██████ (v okamžiku, kdy sjednával ubytování) s tím, že bude mít nejméně problém s následnou úhradou poskytnutých služeb, nebo s tím, že vůbec ubytování nezaplatí. Ostatně objednávka na toto ubytování podle svědkyně ██████ i podle dokladu byla podána obž. ██████ Podle svědkyně vystupoval obž. ██████ jako ten, kdo objednává a následně i zaplatí a o ubytovaných pracovnících hovořil jako o svých zaměstnancích. Sliboval zaplacení zálohy a to, že bude platit v hotovosti. Placení neustále odkládal. Uvedené jednání obž. ██████ tedy odpovídá obsahu vztahu mezi obž. ██████ a obž. ██████ tak, jak vyplývá z jejich výpovědi i komunikace (věci fakticky zařizuje obž. ██████ obž. ██████ poskytuje na toto finance obž. ██████ Z výpovědi svědkyně dále plyne, že až v průběhu ubytování se dověděla, že obž. ██████ má práce dělat pro obž. ██████ a ten pro společnost Z ██████, a. s. Takto proto získala kontakt na obž. ██████ Obž. ██████ jí poskytl údaje obž. ██████ (IČO) k fakturaci až později a po urgencích. Jako důvod tohoto postupu svědkyně uvedla (stejně jako obž. ██████ že obž. ██████ neměl živnostenské oprávnění. Skutečnost, že svědkyně měla údaje obž. ██████ k dispozici vyplývá i z vyhotovených faktur – tyto však byly vyhotoveny dne 31. 10. 2020 a tedy až poté, co začal být problém s úhradou poskytnutých služeb.
16. Obž. ██████ o problémech s uhrazením ubytování věděl. Jednak se to řešilo v komunikaci s obž. ██████ a jednak podle svědkyně ██████ to s ním telefonicky řešila i ona (resp. její manžel). Z výpovědi svědkyně také plyne, že obž. ██████ sliboval úhradu, tedy, že to bude zaplacené. V původní výpovědi svědkyně uváděla konkrétněji to, že obž. ██████ uvedl, že o fakturách ví, že budou zaplacené, a že to vyřeší pan ██████ Z výpovědi obž. ██████ i doložené komunikace dále plyne, že s obž. ██████ řešil neuhrazené ubytování i někdo ze společnosti Z ██████ a. s. Na to konto pak tlačil obž. ██████ obž. ██████ k vyřešení věci. Podle

soudu ani tato situace nijak neprokazuje zapojení obž. [REDAKCE] do páchaní trestné činnosti (a tím méně jako organizátora takového jednání). Pokud byl s obž. [REDAKCE] domluven na určitém druhu ubytování a jeho ceně, a pokud posílal obž. [REDAKCE] finanční prostředky (což bylo prokázáno bezpečně výpisy účtu obž. [REDAKCE] i výpisy účtu matky obž. [REDAKCE] předpokládal, že obž. [REDAKCE] služby ubytování uhradí. Pokud se dozvěděl, že to uhrazené není, komunikoval jasně tak, že úhradu zařídí, resp. že to zařídí obž. [REDAKCE]. Obž. [REDAKCE] tlačily ke splnění závazku i další subjekty, je proto logické, že tlačil na obž. [REDAKCE] aby situaci vyřešil.

17. Tedy ani angažovanost obž. [REDAKCE] při řešení dluhu a jeho jednání s poškozenou v tomto ohledu nemůže prokazovat zapojení obžalovaného do podvodné trestné činnosti. Právě spíše naopak. Na tomto místě je také třeba poukázat na to, že výpověď svědkyně [REDAKCE] z hlavního líčení není úplně stejná jako její výpověď z přípravného řízení. V tomto jde zejména o to, co přesně jí obž. [REDAKCE] sděloval, jaký mělo jeho sdělení význam, či jak jej svědkyně pochopila. V přípravném řízení při tom svědkyně uváděla, že obž. [REDAKCE] jí sdělil, že o fakturách ví, a že jejich zaplacení vyřeší pan [REDAKCE]. V hlavním líčení se vyjádřila podobně, ovšem již méně podrobně, když sdělení obžalovaného parafrázovala tak, že obžalovaný sdělil, že to zaplatí (on). V tomto ohledu je však třeba považovat za přesnější původní výpověď, která byla podána časově dříve projednávaným skutečností, a to tím spíše, že svědkyně uvedla v řízení před soudem, že si již úplně podrobnosti nepamatuje. Obž. [REDAKCE] při tom o fakturách věděl od obž. [REDAKCE] což je zřejmé z jejich komunikace ze dne 1. 11. 2020 (faktury byly vystaveny dne 30. 10. 2020). Zároveň řešili škody, které v penzionu ubytování pracovníci způsobili. Z komunikace sice není zřejmé, že by se obž. [REDAKCE] podívoval nad výši vystavených faktur nebo nad tím, proč to není uhrazené, nicméně z ničeho neplyne ani to, že by věděl či snad souhlasil s tím (nebo byl domluven, potažmo k tomu obž. [REDAKCE] naváděl), aby se ubytování nehradilo. Je proto třeba vycházet z jediného důkaz výše uvedeného, kde obž. [REDAKCE] s obž. [REDAKCE] domlouvají, jak se bude ubytování hradit (jaká část ceny půjde za kterým obžalovaným).
18. Pokud jde o část soudem (i obžalobou) popsaného jednání, kde obž. [REDAKCE] na sebe převezme závazky z tohoto ubytování, tak i zde je ve vztahu k obž. [REDAKCE] důkazní nouze. Prokázáno bylo bezpečně, že obž. [REDAKCE] převzal tyto závazky a předtím si (právě za tímto účelem) obnovil svoji živnost – aby na jeho ICO bylo možno fakturovat náklady ubytování. Z obsahu komunikace mezi obž. [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] je také zřejmé, že toto „převzetí“ dluhu přišlo oběma obžalovaným vyloženě vhod a z takového vyřešení situace se radovali i přesto, že oběma bylo jasné, že obž. [REDAKCE] nic na dluhu za ubytování neuhradí, protože neměl z čeho (a nemohl ani očekávat, že by nějaké prostředky získal, potažmo v takové výši). Nicméně podle krajského soudu rozhodně nebylo bez pochybností prokázáno, že by právě obž. [REDAKCE] tento plán vymyslel, anebo že by k tomuto postupu instruoval spoluobžalované či snad přesvědčoval obž. [REDAKCE].
19. Ve vztahu k tomuto bodu jednání jsou k dispozici pouze výpovědi obžalovaných. Výpovědi obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] z přípravného řízení však nejsou procesně využitelné vůči obž. [REDAKCE] neboť byly pořízeny před zahájením trestního stíhání obž. [REDAKCE]. Ovšem jsou procesně využitelné ve vztahu k obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] a tedy nejméně k osvětlení situace mezi těmito dvěma obžalovanými. Takto ohledně domluvy o převzetí závazků z ubytování se vyjadřoval obž. [REDAKCE] ne zcela přesně či jasně. Nejprve uváděl, že mu obž. [REDAKCE] řekl, aby si obnovil ICO a chtěl, aby takto obž. [REDAKCE] převzal neuhrazené závazky. Následně uvedl, že mu obž. [REDAKCE] za toto slíbil odměnu. Pak znovu popisoval, že takto jednal na pokyn obž. [REDAKCE] a to zopakoval ještě třikrát, tedy že tím, kdo jej v tomto směru žádal a instruoval, byl právě obž. [REDAKCE]. Dále z jeho výpovědi plyne, že s obž. [REDAKCE] jednal obž. [REDAKCE] který vše zajišťoval a potvrdil, že obž. [REDAKCE] dostával peníze od obž. [REDAKCE]. Podle krajského soudu tak z této první výpovědi (nepoužitelné proti obž. [REDAKCE]) lze dovodit, že právě obž. [REDAKCE] byl tím, kdo zajistil a koordinoval podvodné jednání spočívající v přepsání dluhu z ubytování na obž. [REDAKCE].

20. Výpověď obž. [REDAKCE] z hlavního líčení je již vůči obž. [REDAKCE] procesně použitelná. Zde obž. [REDAKCE] vypovídal podobně ohledně převzetí dluhu, tedy ne zcela jednoznačně, avšak způsobem umožňujícím dospět k závěru, že iniciátorem byl obž. [REDAKCE]. Obž. [REDAKCE] popisoval, že vše zajišťoval a zařizoval obž. [REDAKCE] který dostával prostředky od obž. [REDAKCE]. I přesto, že i zde obžalovaný vypovídal poněkud nesouvisle a nekonzistentně, tak jasně uvedl ve vztahu k předmětné dohodě o převzetí závazku, že obž. [REDAKCE] mu říkal, že je prvotrestaný a že mu za to skoro nic nehrozí. Obž. [REDAKCE] potvrdil, že věděl, že to je levárna. Právě tato část výpovědi jasně prokazuje jednak to, že obž. [REDAKCE] i [REDAKCE] dobře věděli, že manipulace dluhem je podvodným jednáním a jednak to, že hlavní postavou i v tomto směru byl obž. [REDAKCE]. Obž. [REDAKCE] poté naznačil i další podobné jednání ze strany obž. [REDAKCE] ve vztahu k tankování pohonných hmot a poukázal na podvody na dalších ubytovnách. Především ve výpovědi z hlavního líčení obž. [REDAKCE] znovu dále uvádí, že k převzetí dluhu jej donutil obž. [REDAKCE] (aby si otevřel IČO) a že mu právě obž. [REDAKCE] slíbil odměnu. V další části výpovědi začal tento moment popisovat poněkud odlišně, když najednou mluvil o tom, že za ním přišli obž. [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] aby si otevřel IČO. Vzápětí však popisoval, že to nebylo při osobním setkání, ale že s [REDAKCE] to řešil telefonem – ten mu měl slíbit odměnu. Poté však zase popisoval, že se přepsání živnosti řešilo někde na zahrádce u domu a nakonec uzavřel, že odměnu za tento krok mu slíbil obž. [REDAKCE] s tím, že mu to zařídí přes obž. [REDAKCE]. Pak se měli hádat obž. [REDAKCE] s obž. [REDAKCE] kdo mu odměnu dá. Výpověď obž. [REDAKCE] je v tomto směru nejasná a nekonzistentní, vnitřně si odporující. Navíc vůbec z ní nejsou jasné časové posloupnosti kdy s kým a o čem jednal. Pokud nakonec uvedl, že mu [REDAKCE] uváděl, že až dojdou peníze od společnosti Z [REDAKCE], a. s., tak že se to zaplatí, tak není jasné, kdy mu toto měl sdělit a ani v jaké souvislosti a rozhodně není možné prokázat, že obž. [REDAKCE] se nějak angažoval do jednání mezi obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně znovuoobnovení živnosti obž. [REDAKCE] proto, aby tento na sebe převzal dluh. Z výpovědi obž. [REDAKCE] vyplývá možnost, že takto jednal na popud obž. [REDAKCE] včetně toho, že obž. [REDAKCE] sliboval zajistit odměnu přes obž. [REDAKCE] (když stejně na vše, co [REDAKCE] dělal, používal peníze od [REDAKCE]). Zároveň je jasné, že obž. [REDAKCE] o postupu spoluobžalovaných věděl (byl o tom nejméně informován) a není vyloučeno, že sliboval obž. [REDAKCE] i odměnu, ovšem není zřejmé, zda to bylo před tím nebo až po tom (v rámci potvrzení slibu obž. [REDAKCE] obž. [REDAKCE] co došlo k převzetí dluhu. V žádném případě tedy na podkladě výpovědi obž. [REDAKCE] nelze dovést, prokázat, že obž. [REDAKCE] jednal tak, jak bylo popsáno v podané obžalobě v tomto bodě, neboť není prokázáno, že právě on navedl obž. [REDAKCE] k tomu, aby si otevřel živnost a převzal na sebe dluh, nebo že o tomto jen věděl, že se děje a nezakročil.
21. Obž. [REDAKCE] v tomto směru popíral, že obž. [REDAKCE] nějak tlačil či jej instruoval. Obž. [REDAKCE] uváděl skutečnosti, které odpovídají obsahu jeho komunikace s obž. [REDAKCE]. Obž. [REDAKCE] popisoval, že problémy s pracovníky, jejich vyplácením a ubytováním chtěl řešit tak, že si obž. [REDAKCE] udělá živnost, aby nesl odpovědnost za to, co dělá – neboť bylo odpovědností obž. [REDAKCE] najít a zaplatit pracovníky a jejich ubytování. Obž. [REDAKCE] mu měl pouze na to vyplatit peníze. Obž. [REDAKCE] s tím souhlasil, avšak nepodařilo se mu živnost získat a proto to „hodil“ (jak se vyjádřil obž. [REDAKCE] na obž. [REDAKCE]). Obž. [REDAKCE] logicky popisuje, že mu bylo jedno, kdo si živnost udělá, pro něj bylo směrodatné, že si za úkony a jednání skupiny kolem obž. [REDAKCE] ponese odpovědnost obž. [REDAKCE] nebo ten, s nímž se obž. [REDAKCE] dohodne. Obž. [REDAKCE] posílal peníze obž. [REDAKCE] na to, aby ten splnil sjednanou zakázku. Jak s penězi obž. [REDAKCE] naložil, bylo věcí obž. [REDAKCE]. Z výpovědi obž. [REDAKCE] také plyne, že odměnu za otevření živnosti po něm chtěl obž. [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] ji nikomu nesliboval a ani nenabízel. Tvrzení obž. [REDAKCE] odpovídá již uváděné komunikaci a také obsahu výpovědi obž. [REDAKCE] v té části, kde opakovaně uváděl, že o otevření živnosti jednal s obž. [REDAKCE] a že právě obž. [REDAKCE] mu sliboval odměnu, byť s tím, že ji opatří u obž. [REDAKCE].
22. Výpověď obž. [REDAKCE] nepřináší mnoho podrobností a okresní správně poukázal na řadu nelogičností a rozporů ve výpovědi tohoto obžalovaného, pro něž je skutečně výpověď obž. [REDAKCE]

█████ málo přesvědčivá a věrohodná. Navíc v této souvislosti je třeba připomenout, že obž. █████ potvrdil, že obž. █████ vyplácel obž. █████ peníze v hotovosti (nejméně 30 000 Kč) na úhradu nákladů této zakázky. Není od věci ani postřeh svědkyně █████ že jí obž. █████ a █████ sdělili, že jedou pro zálohu na ubytování (shodou okolností požadovanou ve výši 30 000 Kč) k █████ Dále je výpisy z účtu obž. █████ a matky obž. █████ prokázáno, že obž. █████ obž. █████ posílal v době od října do listopadu 2020 peníze – okresní soud dopočítal částku 4 160 Euro, podle krajského soudu šlo o částku vyšší, lehce přes 5 000 Euro. To prokazuje jednak to, že obž. █████ platil obž. █████ a jednak to, že obž. █████ peníze nevyužil na to, na co měl, tedy úhradu ubytování, výplata dělníkům (což potvrzuje obž. █████ i rodinní příslušníci obž. █████ a nakonec i to, že v telefonu obžalovaní řešili, že jim dělníci odchází - logicky proto, že nebyli placeni). V tomto směru je potvrzována výpověď obž. █████

23. V případě skutku pod bodem ad 1) výroku tedy skutečně nelze dospět k závěru, že by obž. █████ jednal jako organizátor podvodného jednání a ani, že by na podvodném jednání (v kterékoli jeho části) obž. █████ a █████ byl aktivně zapojen.
24. Stejný závěr je na místě i v případě bodu ad 2) výroku rozsudku. U tohoto skutku obž. █████ spojuje s popsáním jednáním pouze jediný hovor mezi ním a obž. █████ (ze dne 5. 10. 2020 – č.l. 263) z něhož lze dovodit, že obž. █████ věděl o tom, že obž. █████ zajišťuje ubytování v další lokaci. Rozhodně však z tohoto nebo z jakéhokoliv jiného důkazu nelze dovodit, že by obž. █████ věděl o tom, že obž. █████ ani toto ubytování nehodlá platit, nebo že si obž. █████ do tohoto ubytování ubytuje svoji rodinu. Ani výpovědi svědkyně █████ v tomto směru nemohou nic změnit. I tato svědkyně v přípravném řízení uváděla, že obž. █████ vystupoval jako objednatel a tvrdila, že jí nikdy neuváděl nic o tom, že by on nebo jím ubytování byli zaměstnanci obž. █████ Údaje obž. █████ získala až po té, co požadovala nějaké fakturační údaje a sdělil jí je obž. █████ Nijak neověřovala u obž. █████ zda je možné vystavit fakturu a vyúčtování na jeho jméno a firmu. Pokud později s obž. █████ řešila neuhrazené služby, jasně uvedla, že jí obž. █████ sdělil, že všechno zařídí pan █████ V hlavním líčení tuto situaci popsala méně podrobně a jasně, když uváděla, že obsah sdělení obž. █████ pochopila tak, že dluh uhradí obž. █████ poté, co dostane peníze od společnosti Z████████, a. s. Obž. █████ však ve své výpovědi tuto komunikaci ujasnil a podal tak, že svědkyni sděloval něco v tom smyslu, že až dostane peníze od společnosti Z████████, a.s., za splnění zakázky, z nichž měl vyplatit část obž. █████ právě na pokrývání i úhrad na ubytování, tak že je nedá obž. █████ a rovnou tento jeho podíl, část pošle svědkyni na úhradu vzniklého dluhu. Toto vysvětlení je poměrně logické a zcela v kontextu původní výpovědi svědkyně (učiněné časově blíže událostem), v níž jasně uvedla, že dluh měl i podle obž. █████ vyřešit nakonec obž. █████
25. Ve vztahu k bodu ad 1) a 2) výroku tak shora popsané skutečnosti činí argumenty v podaném odvolání, odkazující na to, že svědkyně █████ a █████ měly svými výpověďmi usvědčovat obž. █████ nejméně z toho, že se podílel na podvodu ve formě převedení dluhu za neuhrazené služby na obž. █████ (s tím, že věděl, že obž. █████ dluh nikdy neuhradí) jako nepřesné a nerelevantní. Dále to, že obž. █████ v nějaké předchozí zakázce dostával peníze přímo od obž. █████ na této věci nemůže vůbec nic změnit, neboť z komunikace obž. █████ a █████ ale i tvrzení všech tří obžalovaných jasně plyne, že v tomto případě měl peníze dostávat obž. █████ a ten jimi měl hradit jak výplaty, tak ubytování zaměstnanců. Prokázáno bylo, že tyto peníze obž. █████ od obž. █████ dostával. Tedy ani v tomto případě nebylo možné bez pochybností prokázat, že by obž. █████ jednal s vědomím a záměrem neuhradit poskytnuté služby, či ve vzájemném srozumění s obž. █████ nebo obž. █████ (zde v případě převedení dluhu) a nebylo prokázáno ani to, že by se na tomto jednání podílel, ani že by jej vymyslel a řídil z pozice organizátora.

26. U skutku pod bodem ad 3) výroku nejsou ve vztahu k obž. ██████ v podstatě žádné důkazy. K tomuto skutku nejsou zachyceny žádné hovory a ani z tvrzení obžalovaných a svědka ██████ nelze dovodit jakékoli spojení s obž. ██████ Svědek ██████ popsal, že obž. ██████ vystupoval jako ██████ společnosti, objednal ubytování a o obž. ██████ nebyla zmínka v žádné souvislosti. Fakturační údaje poskytl obž. ██████ jenž si zatímco účelem znovu otevřel živnost a jak sám uvedl, dobře věděl, že půjde o podvod na ubytovatele zařízení. U obž. ██████ lze dovodit jeho záměr nezaplatit toto ubytování od počátku (neboť již v té době věděl, že má problém s úhradami předchozích ubytování). Jasně to muselo být i obž. ██████ když z předchozích ubytování museli utéct v noci a bez placení a zcela jednoznačně byl obž. ██████ srozuměn o podvodném jednání v okamžiku, kdy sdělil ubytovateli své fakturační údaje, neboť věděl, že peníze nemá a mít nebude. Ve vztahu k obž. ██████ a tomuto ubytování nelze nic podstatného dovodit ani z výpovědi spoluobžalovaných.
27. Shora tak krajský soud sám doplnil hodnocení či dále upřesnil hodnocení důkazů provedených okresním soudem. I po tomto doplnění je zřejmé, že závěr o zprošťujícím výroku v případě obž. ██████ je zcela na místě a správný. Zároveň v rámci tohoto hodnocení bylo reagováno na argumenty v podaném odvolání, které krajský soud nemohl akceptovat jako důvodné. V tomto směru mělo svůj význam i to, že krajský soud doplnil dokazování o provedení výpovědi svědkyň ██████ a ██████ z přípravného řízení (které okresní soud neprovedl) a jasně vymezil, že výpovědi obž. ██████ a ██████ z přípravného řízení nejsou procesně využitelné proti obž. ██████ Původní informace svědkyň i nemožnost využití některých údajů z původních výpovědí spoluobžalovaných mělo rozhodně vliv na celkový výsledek hodnocení provedených důkazů. Nicméně toto doplnění a na něj navazující hodnocení jen dále potvrdilo správnost závěrů okresního soudu o tom, že nebylo možno vzít za bezpečně prokázané, že by obž. ██████ spáchal žalované skutky. Vzhledem ke shora uvedenému proto krajský soud podané odvolání jako nedůvodné zamítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 25. června 2024

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Karel Velek v. r.